

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 20 december 2000

Nr 1078—1082

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1078	Lag om ändring av lagen om rätt till arbetstagares uppfinningar	2833
1079	Lag om ändring av lagen om enskilda vägar	2835
1080	Lag om ändring av lagen om allmänna vägar	2846
1081	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Ryska Federationens regering om delbetalning av de fordringar som Republiken Finland har hos det forna Sovjetunionen	2847
1082	Statsrådets förordning om ändring av 7 § förordningen om behörighetsvillkoren för yrkesutbildad personal inom socialvården	2848

Nr 1078

L a g

om ändring av lagen om rätt till arbetstagares uppfinningar

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 29 december 1967 om rätt till arbetstagares uppfinningar (656/1967) 4 §, 6 § 2 mom. samt 11 a § 1 och 4 mom., av dessa lagrum 11 a § 1 och 4 mom. sådana de lyder i lag 526/1988, samt

fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 526/1988, ett nytt 5 mom. samt till 5 §, sådan den lyder i sistnämnda lag ett nytt 2 mom. som följer:

1 §

I denna lag avses med koncern en koncern enligt 1 kap. 6 § bokföringslagen (1336/1997) samt en kommun eller en samkommun och företag som dessa har bestämmande inflytande i på det sätt som avses i 1 kap. 5 § och 6 § 2 mom. bokföringslagen.

4 §

Har en uppfinning tillkommit som resultat av arbetstagarens verksamhet för att fullgöra sina arbetsuppgifter eller väsentligen genom utnyttjande av erfarenheter i arbetsgivarens rörelse eller inrättning, eller i en inrättning

eller rörelse inom ett företag som hör till samma koncern som arbetsgivaren, har arbetsgivaren, om utnyttjandet av uppfinningen faller inom verksamhetsområdet för arbetsgivaren eller ett företag som hör till samma koncern som denne, rätt att helt eller delvis förvärva rätten till uppfinningen. Utgör uppfinningen resultat av en i arbetet förelagd, närmare för arbetstagaren angiven uppgift, har arbetsgivaren sådan rätt även om utnyttjandet av uppfinningen inte faller inom verksamhetsområdet för arbetsgivaren eller ett företag som hör till samma koncern som denne.

Är det fråga om en uppfinning vars

RP 147/2000
EkUB 29/2000
RSv 162/2000

utnyttjande faller inom verksamhetsområdet för arbetsgivaren eller ett företag som hör till samma koncern som denne, men som tillkommit i annat samband med anställningen än vad som avses i 1 mom., får arbetsgivaren förvärva rätt att utöva uppfinningen.

Önskar arbetsgivaren förvärva en mera omfattande rätt till en uppfinning som avses i 2 mom. än vad som sägs där, eller rätt till en uppfinning som tillkommit utan samband med anställningen men vars utnyttjande dock faller inom verksamhetsområdet för arbetsgivaren eller ett företag som hör till samma koncern som denne, har arbetsgivaren företrädesrätt att förvärva nämnda rätt genom att komma överens om detta med arbetstagaren.

5 §

Har arbetstagaren, innan den skyldighet som avses i 1 mom. uppkommit, fått information om verksamhetsområdet för ett företag som hör till samma koncern som arbetsgivaren och avviker detta verksamhetsområde i väsentlig grad från arbetsgivarens verksamhetsområde, gäller arbetstagarens anmälningsskyldighet också uppfinningar på det först nämnda företagets verksamhetsområde.

6 §

Innan fyra månader förflutit från det meddelande enligt 5 § mottagits, får arbetstagaren inte utan arbetsgivarens skriftliga samtycke förfoga över en uppfinning som avses i 4 § eller röja något så att av detta kan följa att uppfinningen blir offentlig eller utnyttjas för någon annans räkning. Arbetstagaren är dock berättigad att, sedan under-

rättelse skett enligt 5 §, söka patent på uppfinningen i Finland. Härvid får arbetstagaren inte lämna in ansökan till patentmyndigheten innan en månad har förflutit från det då han eller hon gav arbetsgivaren ett skriftligt meddelande om sin avsikt att ansöka om patent på uppfinningen.

11 a §

Ett utlåtande av uppfinningsnämnden kan begäras av arbetsgivaren och arbetstagaren samt av en domstol när en tvist om en uppfinning har hänskjutits till domstolen. Samma rätt har även patent- och registerstyrelsen, när den behandlar ansökan om patent på uppfinningen. En part skall meddela nämnden om han eller hon har för avsikt att följa utlåtandet. Meddelandet skall ges in inom två månader från utgången av den månad då parten fick ett exemplar av utlåtandet.

Nämnden har rätt att av arbetsgivaren och ett företag som hör till samma koncern som denne samt av arbetstagaren få de uppgifter som är nödvändiga för att ett utlåtande skall kunna ges. Nämnden skall offentliggöra sitt utlåtande och sin skiljedom, om inte detta helt eller delvis skulle strida mot den sekretessplikt som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Är ansökan om patent på en uppfinning anhängig, får utlåtandet inte offentliggöras förrän handlingarna är offentliga enligt 22 § patentlagen (550/1967).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 15 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1079

L a g**om ändring av lagen om enskilda vägar**

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 15 juni 1962 om enskilda vägar (358/1962) 45 och 48 §, 54 § 4—6 mom., 57 § samt 101 § 2 och 3 mom.,

av dessa lagrum 45 § sådan den lyder i lagarna 521/1975 och 243/1994, 48 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 521/1975 och i lag 555/1995, 54 § 4 mom. sådant det lyder i nämnda lag 243/1994, samt 54 § 5 och 6 mom. sådana de lyder i nämnda lag 521/1975, *ändras* 2 § 1 mom., 3 § 2 och 4 mom., 5 och 8 §, 16 § 1 mom., 19 §, 20 § 2 mom., 23 § 2 mom., 24 § 1 mom., 25—27, 30, 31 och 34 §, 38 § 1 mom., 38 b, 39—41 §, 47 § 1 mom., 51 §, i 51 a § 1 mom. det inledande stycket samt 5 punkten, i 52 § 1 mom. det inledande stycket samt 3, 8 och 11 punkten, 54 § 2 och 3 mom., 58 § 2 och 3 mom., 60 §, 62 § 2 och 3 mom., 64 § 2 mom. 2, 4 och 8 punkten, 65 § 1 mom., 66 § 1 och 3 mom., 67 § 2—6 punkten, 68 §, 70 § 1 mom., 78 § 1 mom., 82 § 2 mom., 83 §, 84 § 1 och 2 mom., 85 och 88 §, 89 a § 5 mom., 90 §, 96 § 1 mom. samt 103 a §,

av dessa lagrum 3 § 2 mom. sådant det lyder i lag 143/1999, 3 § 4 mom., 38 b §, 47 § 1 mom., i 52 § 1 mom. det inledande stycket och 11 punkten, 83 §, 89 a § 5 mom. och 103 a § sådana de lyder i nämnda lag 521/1975, 38 § 1 mom. sådant det lyder i lagarna 498/1982 och 775/1991 samt i nämnda lag 555/1995, 39 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 521/1975 och 498/1982, 40 § sådan den lyder i lag 322/1972 och i nämnda lagar 243/1994 och 555/1995, 41 § sådan den lyder i nämnda lagar 322/1972 och 521/1975, 51 §, i 51 a § 1 mom. det inledande stycket samt 5 punkten, 64 § 2 mom. 2 punkten, 84 § 1 och 2 mom. och 85 § sådana de lyder i nämnda lag 555/1995, 54 § 2 och 3 mom. samt 65 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 243/1994, 78 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1284/1996, 90 § sådan den lyder i nämnda lagar 521/1975 och 555/1995 samt 96 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1606/1995, samt

fogas till 1 § ett nytt 2 mom., till lagen en ny 6 a §, till 16 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 23 § ett nytt 4 mom. i stället för det 4 mom. som upphävts genom nämnda lag 243/1994 samt ett nytt 5 mom., till lagen en ny 32 a §, till 38 §, sådan den lyder i nämnda lagar 498/1982, 555/1991 och 775/1991, ett nytt 4 mom., till lagen en ny 38 c § i stället för den 38 c § som upphävts genom nämnda lag 243/1994, till 52 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lagar 521/1975 och 555/1995, en ny 10-a punkt, till 53 § ett nytt 2 mom., till 64 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i sistnämnda lag och i lag 217/1995, en ny 2 a- och en ny 8 a- punkt, till 82 a §, sådan den lyder i nämnda lag 521/1975, ett nytt 2 mom., till 84 §, sådan den lyder i nämnda lag 555/1995, ett nytt 5 mom., till lagen en ny 86 § i stället för den 86 § som upphävts genom nämnda lag 555/1995, till lagen en ny 98 a § i stället för den 98 a § som upphävts genom nämnda lag 1606/1995 samt till 109 §, sådan den lyder i nämnda lag 1606/1995, ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

— — — — —
Vad som i denna lag föreskrivs om vägrätt gäller också servitutsrätt till förmån för

enskild vägförbindelse eller bestående nyttjanderätt som givits med stöd av annan lagstiftning.

2 §

Vad som i denna lag föreskrivs om fastighet gäller i tillämpliga delar också outbrutet område, gruva och sådan byggnad eller inrättning på annans mark som är avsedd att vara bestående.

3 §

Denna lag skall även tillämpas på detaljplaneområden, likväl inte i fråga om servitut som avses i 154 § 1 mom. 9 punkten fastighetsbildningslagen (554/1995). En enskild väg eller vägdel eller en sådan trafikled till vilken trafiken på den är avsedd att överföras upphör då den såsom gata upplåts till allmänt bruk, så som om detta bestäms särskilt. I ett beslut genom vilket en gata godkänns för sitt ändamål skall bestämmas vilka vägar eller vägdelar som på motsvarande sätt upphör.

Då en väg i enlighet med 2 mom. upphör, skall beträffande upplösningen av väglaget och betalningen av dess skulder iakttas det som i 84 § 4 och 5 mom. bestäms om indragning av väg. Likaså skall 87 § tillämpas, i den mån vägområdet inte hör till en gata som avses i 2 mom.

5 §

Till en väg hör körbana, gång- och cykelbana samt de områden, anläggningar och anordningar som varaktigt behövs för deras bestånd och användning, såsom vägren, slänt, vägbank, dike, skilje- och gränsremsa, mötes- och vändplats, upplagsplats som behövs för väghållning i anslutning till vägen, belyningsanordningar och trafikljus, bro, trumma, bullerhinder, färja med färjeläge och färjeled, skyddsräcke och vägmärke.

En enskild väg kan även vara en gångstig eller väg som används endast vintertid. En väg som huvudsakligen är avsedd för transporter som behövs för skogsbruket kallas nedan *skogsväg*. En enskild väg kan också vara någon annan väg som är avsedd för enbart en viss typ av trafik.

I fråga om byggande av bro, trumma eller färja med färjeläge och färjeled samt därtill hörande anordningar i vattendrag gäller sär-

skilda bestämmelser. Om byggande av bro eller trumma på någon annans område gäller, om därtill inte fordras tillstånd enligt vattenlagen (264/1961), det som i denna lag föreskrivs om byggande av väg, men vid utförandet av arbetet skall därutöver bestämmelserna i vattenlagen iakttas.

6 a §

De uppgifter som avses i denna lag sköts i kommunen av en vägnämnd eller något annat kollegialt organ som kommunen utser, dock inte av kommunstyrelsen.

8 §

Om det för ett ändamålsenligt nyttjande av en fastighet är viktigt att få vägförbindelse över en annan fastighets område, och detta inte åsamkar någon fastighet betydande olägenhet, skall den fastighet som behöver vägförbindelsen ges rätt att nyttja ett område som fastställs vid en vägförrättning om vilken bestäms nedan för sådana vägändamål som avses i 5 §. Sådan bestående nyttjanderätt till en annan fastighets område kallas *vägrätt*.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller också upplåtelse av behövligt tilläggsområde för flyttning eller annan förbättring av en befintlig väg, om inte något annat följer av 16 §. Vid flyttning av väg kan grunden för beviljande av vägrätt också vara den betydande nytta en kortare vägförbindelse innebär för den fastighet som innehar vägrätten.

Vägrätt kan också grundas så att den gäller vägområdet för en allmän väg. I fråga om anslutning av en enskild väg till en allmän väg samt om utförande av arbete på vägområdet gäller vad som bestäms i lagen om allmänna vägar (243/1954). Om samfälliga områden gäller vad som föreskrivs i 107 a §.

16 §

En vägrätt som i enlighet med bestämmelserna i denna lag beviljats vid vägförrättning eller genom en vägnämnds eller ett väglags beslut samt sådana rättigheter som avses i 12 och 13 § gäller såsom bestående nyttjanderättigheter utan hinder av andra rättigheter som hänför sig till fastigheten. Sådan vägrätt får likaså den som med stöd av nedanstående bestämmelser förpliktats att i egenskap av vägdelägare delta i väghållningen. Om en del

av en väg berörs av flera vägrätter, utvidgas de smalare vägrätterna till att motsvara de bredare vägrätterna.

En sådan rätt som avses i 1 mom. uppstår också till tilläggsområde som krävs för uträtning, breddning eller annan förbättring av en väg, flyttning av väg undantagen, och som tagits i användning med ägarens samtycke.

19 §

Om det anses påkallat ur trafiksäkerhetssynpunkt, kan uppförandet utan vägnämndens tillstånd av en byggnad eller ett stängsel som äventyrar trafiksäkerheten eller annan varaktig anordning vid en enskild väg eller del av vägen på högst tolv meters avstånd från körbanans mittlinje förbjudas.

Ett i 1 mom. avsett förbud gäller inte ett sådant område för vilket det finns en gällande detaljplan.

20 §

Förbud eller upphävande av förbud skall delges sakägarna på det sätt som anges i 95 § 1 mom. kommunallagen (365/1995).

23 §

För fördelning av väghållningsskyldigheten och de därav föranledda kostnaderna mellan vägdelägarna fastställs *vägenheter* för dem i enlighet med de grunder som anges i 1 mom. De avgifter som fastställs på grundval av vägenheterna benämns *vägavgifter*. Om byggandet av en väg till någon del, som inte kommer alla vägdelägare till nytta, orsakar särskilda kostnader, kan särskilda vägenheter fastställas för fördelningen av dem. Vägdelägarna kan besluta att vägavgiften utöver den avgift som fastställts på grundval av vägenheterna skall omfatta en grundavgift som är lika stor för alla vägdelägare och som täcker de direkta kostnaderna för skötseln av väglagets administrativa ärenden.

Om en vägdelägare använder vägen tillfälligt på ett sätt som avsevärt avviker från vad som har beaktats vid fastställandet av vägenheter, kan en bruksavgift som motsvarar den

uppskattade användningen av vägen fastställas för sådana tillfälliga transporter. Avgiften kan fastställas retroaktivt för högst ett år från den tidpunkt då den fastställs.

Om någon har fått rätt att använda vägen för något annat än en fastighet med stöd av någon annan lag än denna, kan för denna person i stället för vägavgift fastställas en bruksavgift, om användningen av vägen endast är tillfällig. Bruksavgiften är en årlig avgift, om inte något annat avtalas, och i fråga om grunderna för fastställandet iakttas 26 §.

24 §

Om den som enligt 8, 9, 9b eller 10 § erhållit rätt till väg kan anses ha haft betydande nytta av det byggande av vägen som utförts under de femton senast förflutna åren innan rätten till vägen grundades eller beviljades eller rätten att använda vägen uppkom, kan han åläggas att betala en skälig del av kostnaderna för byggandet av vägen. När ersättningens storlek bestäms skall den tid beaktas som förflutit från byggandet av vägen och nyttan av vägen.

25 §

På förslag av en sakägare kan det bestämmas att de medel som är nödvändiga för underhållet av en skogsväg inte skall tas ut av vägdelägarna i form av vägavgifter, utan som *bruksavgifter* av dem som använt vägen utgående från användningens omfattning. Samtidigt skall grunderna för fastställande av bruksavgifterna bestämmas med beaktande av de olika användningsformernas inverkan på underhållskostnaderna för vägen.

Bruksavgiften skall debiteras sedan transporten ägt rum och betalas inom den tid som fastställts vid debiteringen.

26 §

Den som enligt 80 § eller på någon annan grund tillfälligt använder en väg skall betala bruksavgift som ersättning för detta. Parterna kan komma överens om avgiften och betalningssättet. Om någon överenskommelse inte träffas, skall avgiften fastställas i enlighet med vad som anses skäligt med beaktande av den vägavgift som påförs delägare för motsvarande nyttjande av vägen och den särskilda

ökning av underhållskostnaderna som nyttjandet av vägen eventuellt förorsakar.

27 §

Om någon enligt 25 § 1 mom. eller 26 § är skyldig att betala bruksavgift, skall han utan dröjsmål efter avslutad transport eller någon annan användning av vägen lämna sysslomannen eller bestyrelsen eller den som givit tillstånd till användning av vägen en utredning över den transporterade varumängden, transportsättet och transporttiden eller den övriga användningen av vägen. Om så inte sker kan avgiften fastställas enligt uppskattning.

30 §

På en sakägares förslag kan bruksavgifterna ändras, om det med anledning av att grunderna för fastställande av dem har ändrats finns särskilda skäl till det.

31 §

Om en vägdelägare eller någon som mot bruksavgift har tillstånd att använda vägen har använt vägen på ett sätt som inte beaktats när vägenheterna eller grunderna för bruksavgifterna fastställdes och som betydligt ökat slitaget på vägen eller skadat den, är han skyldig att ersätta merkostnaderna för istandsättandet av vägen.

32 a §

Anläggningar och anordningar som är nödvändiga för anslutning av en fastighet eller en annan väg till en enskild väg skall byggas och underhållas av den som gör anslutningen. Om försummelse av denna skyldighet innebär uppenbar fara för trafiken på den enskilda vägen eller för underhållet av den och den som gjort anslutningen trots uppmaning inte vidtar nödvändiga åtgärder, kan vägdelägarna eller väglaget åta sig arbetet på dennes bekostnad.

34 §

Innehar någon nyttjande-, servituts- eller annan bruksrätt till en fastighet, till vilken en åtgärd som avses i denna lag hänför sig, har han och fastighetsägaren rätt att få ersättning för förlust av denna rätt eller för dess

minskade värde. Denna ersättning skall beaktas när ersättningen till fastighetens ägare bestäms.

38 §

Vid en vägförrättning skall efter sakens natur följande ärenden behandlas och avgöras:

- 1) beviljande av vägrätt som avses i 8 §,
- 2) grundande av vägrätt till en sådan väg till vilken någon annan än fastighetens ägare eller innehavare inte har bestående rätt,
- 3) ärenden som avses i 9 § 2 mom., 9 a §, 10 § 2 och 3 mom. samt 11, 12 och 13 §,
- 4) en befintlig vägs läge och bredd och huruvida någon har rätt till vägen eller motsvarande, på någon annan lag grundad bestående bruksrätt, om det råder ovisshet om saken,
- 5) vilka som är vägdelägare,
- 6) fastställande av vägenheter och bruksavgifter samt grunderna för dessa,
- 7) inom vilken tid byggandet av vägen skall vara slutfört, om det anses nödvändigt att sätta ut en tidsgräns,
- 8) huruvida och i vilken utsträckning en rättighet som avses i 17 § 2 och 3 mom. skall beviljas eller ett förbud som avses i 18 § och 19 § 1 mom. skall utfärdas,
- 9) hur förrättningskostnaderna skall delas mellan sakägarna,
- 10) ersättningar, samt
- 11) andra ärenden som skall behandlas i enlighet med denna lag, om det inte föreskrivs att de skall avgöras på något annat sätt.

Om beslut har fattats om byggandet av en väg, skall en karta över de områden som behövs för vägen och ett kostnadsförslag upprättas. När en i 1 mom. 7 punkten avsedd tidsgräns har satts ut, skall ett kostnadsförslag dock alltid upprättas. Vägområdena och de områden som avses i 12 och 13 § skall i behövlig utsträckning utmärkas i terrängen.

38 b §

För avlägsnande eller minskande av förfång som en väg eller användningen av den eller sådana rättigheter som avses i 13 § eller användningen av dem förorsakar fastighetens ägare kan vägen eller rättigheten flyttas till något annat ställe inom de områden som

tillhör honom eller av särskilda skäl även någon annanstans, om detta kan ske utan betydande förfång för någon. Detsamma gäller flyttandet av en väg, om detta är nödvändigt för undanröjande av en olägenhet som äventyrar trafiksäkerheten. Vägdelägarna kan förpliktas att delta i kostnaderna för flyttningen i det förhållande som deras vägenheter anger, med beaktande av den särskilda nytta som en ovan nämnd fastighetsägare kan få av att vägen eller rättigheten flyttas.

Beslut om flyttning av en väg eller en rättighet fattas vid en vägförrättning som verkställs på ansökan av fastighetsägaren eller, om det är fråga om en sådan flyttning av vägen som föranleds av trafiksäkerheten, även på ansökan av väglaget eller, om ett sådant inte har grundats, av en vägdelägare.

38 c §

Inom ett område där vägrätterna är oklara eller inom vilket det på grund av ändrade trafikförhållanden är nödvändigt att bygga eller dra in vägar eller reglera vägrätterna på något annat sätt, kan en vägförrättning som gäller ett sådant område verkställas på kommunens, väglagets eller fastighetsägarens ansökan för att ändamålsenliga vägförbindelser skall kunna ordnas och vägrätterna fås att motsvara de ändrade förhållandena (*lokal vägförrättning*). En sådan vägförrättning söks hos lantmäteribyrån, som utfärdar förrättningsförordnandet och ombesörjer verkställandet av förrättningen även i sådana fall då den helt och hållet gäller ett område som avses i 5 § 3 mom. fastighetsbildningslagen. Om allmänt intresse kräver det, kan lantmäteribyrån utfärda förordnande om en lokal vägförrättning av detta slag utan ansökan.

De befintliga vägarna inom det område som berörs av en lokal vägförrättning och som på grund av vägregleringen blir obehövliga kan dras in utan att det utreds vilka fastigheter som har rätt till dem.

I fråga om betalningen av kostnaderna för en lokal vägförrättning tillämpas 47 §. Om förrättningen har anhängiggjorts på ansökan och om den helt eller delvis berott på allmänt intresse, kan förrättningskostnaderna helt eller delvis betalas av statens medel. Förrättningsmännen fattar beslut om detta. Ändring

i förrättningsmännens beslut får inte sökas genom besvär. Om förrättningen verkställs utan ansökan på lantmäteribyråns förordnande, betalas förrättningskostnaderna av statens medel.

39 §

Rätt att kräva vägförrättning har fastighetsens ägare, delägarna i ett samfällt område och det väglag vars väg ärendet berör samt kommunen. Vägförrättning som avses i 38 § 1 mom. 4 punkten får sökas även av innehavaren till en särskild rättighet som gäller fastigheten.

Sakägare vid en vägförrättning är sökanden och andra personer vars rätt eller fördel direkt berörs av förrättningen.

Om fastigheten eller en rättighet som gäller denna under förrättningen har övergått till en ny ägare eller innehavare, är denne under förrättningen bunden av det som den tidigare ägaren eller rättsinnehavaren samtyckt eller förpliktats till.

40 §

Vägförrättningen verkställs av en förrättningsingenjör och två sådana gode män (*förrättningsmän*) som avses i 6 § 1 mom. fastighetsbildningslagen. Förrättningsingenjören kan verkställa förrättningen utan gode män, om det inte är nödvändigt att anlita gode män och ingen sakägare fordrar att gode män anlitas.

Förrättningsingenjören kan vara en diplomingenjör, ingenjör eller tekniker anställd hos lantmäteriverket eller kommunen i enlighet med vad som anges i 5 och 5 a § fastighetsbildningslagen. I fråga om förrättningsingenjören och gode männen iakttas i övrigt vad som föreskrivs om förrättningsingenjörer och gode män i fastighetsbildningslagen.

41 §

Förordnande om vägförrättning skall sökas skriftligen hos den lantmäteribyrå inom vars område vägen eller största delen därav ligger. Om vägförrättningen gäller ett område som i sin helhet är ett sådant område som avses i 5 § 3 mom. fastighetsbildningslagen, söks förrättningen hos kommunens fastighetsregisterföre.

Ansökan skall såvitt möjligt åtföljas av en

förteckning över de fastigheter, jordägare och innehavare av nyttjande-, servituts- och annan bruksrätt som förrättningen är avsedd att direkt beröra samt av en karta som tillräckligt tydligt utvisar den i ansökan avsedda vägens placering. Gäller ansökan en väg vars delägare bildar ett väglag, skall även sysslomanen eller någon ordinarie medlem av bestyrelsen nämnas i ansökan. Till ansökan skall fogas sökandens postadress samt i mån av möjlighet även uppgift om adresserna för de sakägare som nämns i förteckningen.

Lantmäteribyrån eller, om det är fråga om ett sådant område som avses i 5 § 3 mom. fastighetsbildningslagen, kommunens fastighetsregisterförare kan utan ansökan anhängiggöra en vägförrättning i sådana fall som avses i 212 § 2 mom. fastighetsbildningslagen. Kostnaderna för en sådan förrättning betalas på det sätt som föreskrivs i nämnda lagrum.

47 §

Kostnaderna för vägförrättningen skall betalas av sökanden. Om flera vägdelägare deltar i vägförrättningen, kan förrättningskostnaderna påföras delägarna enligt vägenheterna eller, om denna fördelningsgrund inte skäligen kan tillämpas på någon vägdelägare, efter vad som prövas vara skäligt. En sakägare som inte är vägdelägare kan, om detta med hänsyn till sakens natur prövas skäligt, påföras kostnaderna eller en del av dem, varvid övriga betalningsskyldigas andelar i motsvarande mån minskas. I fråga om kostnaderna för vägförrättningen samt betalningen och indrivningen av dem gäller i övrigt vad som föreskrivs om förrättningskostnader i fastighetsbildningslagen.

51 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller i tillämpliga delar i fråga om förfarandet vid en vägförrättning, rättande av fel i en vägförrättning, korrigering av ett fel eller framställning om återbrytande av förrättningen eller beslutet vad som bestäms om fastighetsförrättning i fastighetsbildningslagen och i författningar som givits med stöd av den.

Angående sökande av ändring i ett beslut

eller en åtgärd i samband med en vägförrättning gäller vad som föreskrivs om besvär över en fastighetsförrättning.

Medan vägförrättningen pågår får ändring sökas i ett avgörande som gäller rätten att som sakägare delta i förrättningen eller förkastande av en jävsanmärkning. Medan vägförrättningen pågår får ändring sökas särskilt även i ett beslut som gäller vägens placering eller vilka som är vägdelägare, om förrättningsingenjören anser det vara ändamålsenligt att tillåta sökande av ändring under pågående förrättning.

51 a §

Lantmäteribyrån för register över de enskilda vägar i fråga om vilka väglag har grundats för skötseln av vägärenden (*register över enskilda vägar*). Lantmäteribyrån för register över enskilda vägar också då det gäller enskilda vägar på sådana områden som avses i 5 § 3 mom. fastighetsbildningslagen. I registret införs följande uppgifter:

5) indragning eller upphörande av väglagets väg eller en del av vägen.

52 §

Beträffande en befintlig väg skall kommunens vägnämnd, om sakägarna inte har kunnat enas i ett ärende i vilket de har befogenhet att fatta beslut eller om ärendet enligt 38 § eller i övrigt med stöd av denna lag inte skall avgöras vid en vägförrättning, fatta beslut i följande frågor:

3) i 24, 31, 32 a, 33 och 34 § avsedda ersättningar och kostnader;

8) huruvida för transporter på skogsväg i stället för vägavgifter skall tas ut bruksavgifter, även grunderna för bruksavgifterna och ändringar i dem med beaktande av bestämmelserna i 25, 26 och 30 §;

10 a) har vägen byggts enligt den vägrätt som grundats och befinner sig den i det skick som kan förutsättas eller används vägrätten eller någon annan med stöd av denna lag beviljad rättighet på det sätt som har beslutats

vid grundandet av rättigheten, om det råder oklarhet eller oenighet om saken;

11) nedan i 10 kap. nämnda ärenden, med undantag av dem som avses i 80 § 3 mom.; samt

53 §

De ärenden som vägnämnden enligt denna lag skall besluta om behandlas och avgörs vid vägnämndens förrättning. I detta syfte skall vägnämnden vid behov sammanträda en eller flera gånger.

54 §

I fråga om tillkännagivande av vägnämndens förrättning och förrättningskostnaderna gäller vad som i 43 och 47 § föreskrivs om vägförrättning.

Om inte något annat följer av bestämmelserna i denna lag, gäller i fråga om behandlingen och beslutsfattandet samt nämndens beslut i övrigt i tillämpliga delar bestämmelserna i kommunallagen.

58 §

Väglagets syssloman eller medlemmarna av bestyrelsen samt suppleanterna för dessa väljs för högst fyra år i sänder. Till de nämnda uppdragen kan även andra än vägdelägare väljas. Ingen får väljas till ett uppdrag utan sitt samtycke.

Om väglaget har försummat att välja syssloman eller medlemmar av bestyrelsen eller suppleanter för dessa, skall vägnämnden på yrkande av en vägdelägare eller den vars rätt eller fördel saken i övrigt gäller eller, om det finns skäl till detta, på eget initiativ sätta ut en tid inom vilken vägdelägarna skall förrätta valet. Om något val inte förrättas, skall vägnämnden förordna en syssloman, medlemmar av bestyrelsen eller suppleanter samt fastställa ett skäligt arvode för dessa uppdrag.

60 §

Sysslomannen samt medlemmarna av bestyrelsen och deras suppleanter samt revisorerna, då sådana enligt 64 § 2 mom. 10

punkten förordnats att granska räkenskaperna, har rätt till skäligt, vid väglagets stämma fastställt arvode för sitt uppdrag. Därutöver har de rätt att få ersättning för de kostnader som uppdraget orsakar dem.

62 §

Väglagets namn tecknas av sysslomannen eller i dennes ställe av hans suppleant eller, om en bestyrelse tillsatts för skötseln av väglagets angelägenheter, av två av bestyrelsens ordinarie medlemmar tillsammans. Inför domstol eller hos andra myndigheter företräds väglaget av sysslomannen eller en medlem av bestyrelsen eller en suppleant för någon av dem.

En stämning, ett myndighetspåbud eller ett annat meddelande anses ha kommit till väglagets kännedom då de i laga ordning delgivits sysslomannen eller dennes suppleant eller en ordinarie medlem av bestyrelsen. Om meddelandet har lämnats till en person som enligt det register som avses i 51 a § är syssloman eller bestyrelsens ordförande, skall delgivningen anses giltig även om personen i fråga inte längre sköter uppdraget.

64 §

Vid väglagets stämma skall särskilt fattas beslut om:

2) fastställelsegrunderna för samt fastställande och ändring av vägenheter och bruksavgifter enligt 23 och 26 §, 28 § 1 mom. samt 29 och 30 § liksom sådan överenskommelse om bruksavgift som avses i 23 § 5 mom. och 26 §;

2 a) i 24 § avsedd ersättning samt ärende som gäller anslutning som avses i 32 a §, om oenighet uppstår om saken;

4) fastställande av debiteringslängd för väg- och bruksavgifter;

8) val av syssloman och suppleant för denne eller medlemmar i bestyrelsen och suppleanter för dessa eller ändring av ett organ till ett annat;

8 a) huruvida för transporter på skogsväg i stället för vägavgifter skall uppbäras bruks-

avgifter samt grunderna för dem och ändringar i fråga om dessa enligt 25 och 27 §;

tas ut för utdrag och avskrifter samt, om en avgift skall tas ut, bestämma grunderna för den.

65 §

Väglaget skall, om vägdelägarna inte beslutar något annat, hålla årsstämma varje år före utgången av juni och vid behov även andra stämmor. Stämman sammankallas av sysslomannen eller bestyrelsens ordförande eller vid behov av dessas suppleant. Kallelsebrevet skall sändas med posten till vägdelägarna eller tillställas dem på något annat sätt. Kallelsen kan också delges så att stämman kungörs i en eller flera tidningar som har allmän spridning på orten och att de vägdelägare från andra kommuner vilkas adress är känd underrättas genom brev. Kallelsebreven skall postas eller på något annat sätt tillställas vägdelägarna och kungörelsen publiceras minst 14 dagar före stämman. I kallelsen till en årsstämma skall sådana ärenden av betydelse för väghållningen nämnas som skall behandlas vid stämman. I kallelsen till en extraordinarie stämma skall de ärenden nämnas som skall behandlas vid stämman.

66 §

Vid en väglagsstämma räknas rösterna enligt det antal vägenheter som fastställts för varje vägdelägare, dock så att röstetalet för någon delägare inte får överstiga trettio procent av det sammanlagda antalet vägenheter för de delägare som är företrädna vid stämman. Vid omröstning avgörs ärendena med enkel majoritet. Om rösterna faller lika, gäller den åsikt som omfattas av stämmans ordförande.

Vid stämman skall föras protokoll som undertecknas av ordföranden och två vid stämman valda protokolljusterare eller som godkänns av stämman och som, jämte bilagor, senast fjorton dagar efter stämmans slut skall hållas tillgängligt för sakägarna. Den vars rätt eller fördel ett ärende kan gälla är berättigad att av sysslomannen eller bestyrelsens ordförande på begäran få utdrag eller styrkt avskrift av protokollet. Det ankommer på väglagsstämman att besluta om avgift skall

67 §

Sysslomannen eller bestyrelsen åligger:

2) att föra bok över väglagets inkomster, utgifter, tillgångar och skulder samt för granskning avge redovisning för föregående räkenskapsperiod;

3) att utarbeta förslag till väglagets budget för följande räkenskapsperiod samt framlägga det för fastställelse vid väglagsstämman;

4) att i de fall som avses i 23, 25 och 26 § samt 28—30 § utarbeta förslag till ändring eller ny fördelning av vägenheterna eller bruksavgifterna att fastställas av väglagsstämman;

5) att för fastställelse vid väglagsstämman upprätta debiteringslängd, som utvisar storleken av den vägavgift som svarar mot vägenheten, beloppet av den på grundval av vägenheterna beräknade vägavgift som skall betalas av varje vägdelägare, det sammanlagda beloppet av de vägavgifter som vägdelägarna skall betala samt betalningstiden för dem samt även, om i 23, 25 och 26 § avsedda bruksavgifter tas ut, upprätta debiteringslängd över dessa;

6) att ombesörja indrivningen av fastställda väg- och bruksavgifter samt även i övrigt sköta väglagets ekonomi och tillgångar;

68 §

Debiteringslängden för väg- och bruksavgifter skall hållas framlagd för sakägarna under fjorton dagar före den väglagsstämma vid vilken längden skall fastställas. Om framläggandet av längden skall meddelas i kallelsen till stämman. Vid stämman har vägdelägarna och de som påförts sådan bruksavgift som nämns i 23 § 5 mom. eller 26 § rätt att framställa anmärkning mot längden.

70 §

En vägdelägare eller någon annan sakägare som anser att väglagsstämmans beslut inte har fattats i laga ordning eller annars inte är lagenligt eller att beslutet kränker hans rätt

eller vägdelägarnas likställdhet, har rätt att föra ärendet till vägnämnden för avgörande. En vägdelägare eller någon annan vid stämman närvarande sakägare skall framställa ett skriftligt yrkande om saken hos vägnämnden inom trettio dagar efter det beslutet fattades.

78 §

En fastighet utgör pant för betalningen av avgifter enligt denna lag, jämte ränta, enligt vad som anges i 20 kap. jordabalken (540/1995).

82 §

Ägaren till ett outbrutet område har rätt att, om den fastighet från vilket området överlåtits har rätt till väg, temporärt nyttja vägen utan att ansöka om sådan rätt att färdas på vägen som avses i 1 mom.

82 a §

Är det vid en vägnämndsförrättning fråga om beviljande av sådan rätt som avses i 9 § 1 mom. eller 10 § 1 mom. till en befintlig väg, kan vid förrättningen beviljas temporär rätt att färdas på en sådan väg, om detta är nödvändigt för erhållande av vägförbindelse och därigenom inte orsakas i 9 eller 10 § avsett förfång. Om temporär rätt enligt detta moment att färdas gäller i övrigt i tillämpliga delar bestämmelserna i 1 mom.

83 §

För sådan användning av väg eller område som avses i 81, 82 och 82 a §, liksom för olovlig användning av väg eller område samt för eventuell skada skall skälig ersättning betalas. Om några bestämmelser om ersättning inte har givits då rätten beviljades, eller om någon överenskommelse om sådan inte har träffats och något straff inte yrkas när det är fråga om olovlig användning, skall ersättningen bestämmas särskilt av vägnämnden. Ersättningen i sådana fall som avses i 82 a § skall dock alltid bestämmas vid den förrättning vid vilken den temporära rätten att färdas beviljas.

84 §

En väg eller en vägdel kan dras in, om förhållandena är så förändrade att det område som behövs för vägen eller vägdelen inte längre skulle kunna erhållas med stöd av 8 § 1 mom. och vägen eller vägdelen inte är oundgänglig för någon vägdelägare, eller om vägen eller vägdelen har blivit obehövlig, eller om allmänt behov kräver indragning.

Rätt att söka indragning av en väg eller vägdel tillkommer väglaget eller, om ett väglag inte har grundats, varje vägdelägare samt ägaren av den fastighet eller annan registerenhet över vars område vägen eller den del som skall dras in löper. Beslut om indragning fattas vid en vägförrättning med iakttagande i tillämpliga delar av 5 kap. En väg som ersätts av en annan väg får på förrättningsmännens initiativ dras in i samband med en vägförrättning som verkställs av någon annan orsak, om villkoren för indragning enligt 1 mom. i övrigt uppfylls.

Före delningen av överskottet skall stats- och kommunalbidraget för det år då vägen dras in till icke utnyttjad del återbetalas inom tre månader från det att beslutet om indragningen av vägen har vunnit laga kraft.

85 §

En rättighet som avses i 12 eller 13 §, en annan än en bestående rätt enligt denna lag att nyttja en väg eller ett annat område samt en företrädesrätt som avses i 14 § 1 mom. kan upphävas, om förhållandena är så förändrade att det inte längre skulle finnas förutsättningar för att grunda rättigheten eller bevilja företrädesrätten och rättigheten eller företrädesrätten inte är oundgänglig för vägdelägaren, eller om allmänt behov så kräver. I fråga om förfarandet vid ersättande av skada och olägenhet gäller i tillämpliga delar 84 § 1—3 mom.

86 §

När en väg eller en vägdel dras in eller en rättighet som avses i 13 § upphävs på grund av allmänt behov och detta medför att vägförbindelser upphör, skall nya vägförbindelser upprättas genom att de rättigheter som krävs för upprättandet ordnas.

Skyldighet att betala ersättning för olägen-

heter, skador och kostnader som uppstår vid upphävande av rättigheter på grund av allmänt behov liksom vid grundande av rättigheter som avses i 1 mom. skall åläggas den som har ansökt om eller krävt upphävande. I fråga om de kostnader som förorsakas sakägarna av åtgärder som avses i denna paragraf gäller dessutom i tillämpliga delar vad som bestäms i 82 § lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977).

88 §

Väggavgift och bruksavgift samt sex procents årlig ränta på dem, räknat från förfallodagen, liksom ersättning för i 89 § avsedda, vid syn fastställda kostnader för försummat arbete och för syneförrättning skall indrivas på grundval av utdrag ur debiteringslängden eller syneprotokollet i den ordning som föreskrivs för utsökning av skatter och andra offentligrättsliga fordringar. Besvär över olaglig debitering skall dock anföras hos vägnämnden.

89 a §

Om vägdelägarna inte grundar ett väglag och inte har kommit överens om saken, tillämpas bestämmelserna ovan i denna paragraf.

90 §

När ändring har sökts hos jorrdomstolen i ett beslut som gäller huruvida sådan rättighet som avses i 8, 12 eller 13 § eller i 17 § 2 eller 3 mom. skall beviljas, får beslutet inte verkställas förrän det vunnit laga kraft. Detsamma gäller beslut som avses i 69 § samt beslut om indragning av väg eller upphävande av en i 12 eller 13 § nämnd rättighet.

Om beslutet gäller åläggande av betalningsskyldighet eller andra ärenden än de som nämns i 1 mom., kan ett beslut som fattats vid en vägförrättning, vägnämndens förrättning eller väglagets stämma verkställas trots att ändring har sökts, om inte jorrdomstolen eller, i 70 § avsedda fall, vägnämnden beslutar annorlunda. Härvid är jorrdomstolen domför även med jorrdomstolens ordförande ensam.

Om en avgift på grund av ändringssökande avlyfts eller sänks, skall det överstigande beloppet återbäras jämte årlig ränta räknat från betalningsdagen till dagen för återbäring enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982), ökad med tre procentenheter.

96 §

Om staten eller kommunen understöder underhållet av en enskild väg eller om kommunen svarar för kostnaderna för underhållet av en enskild väg, får användningen av vägen för annat än trafik som gagnar vägdelägarna inte förbjudas. För regelbunden trafik på vägen krävs även i detta fall samtycke av väglaget eller vägdelägarna. Om annan trafik än sådan som gagnar vägdelägarna åsamkar fastighetens eller registerenhetens ägare avsevärd olägenhet, kan andra än vägdelägarna förbjudas att använda vägen eller deras rätt att använda vägen begränsas med kommunens samtycke.

98 a §

I ett sådant beslut som vägdistriktet har fattat och som gäller återkrav av statsbidrag eller en del av detta, kan väglaget söka ändring hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets vägen eller största delen av den ligger. Ändring skall sökas i den ordning som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I andra beslut om statsbidrag som vägdistriktet fattat får ändring inte sökas genom besvär.

103 a §

Om fördelningen av vägenheter skall ändras i enlighet med 29 §, kan väglaget besluta att sakkunnigutlåtande skall inhämtas. Utlåtandet skall innehålla förslag till grunderna för bestämmandet av vägenheterna och till vägenhet.

Om vägnämnden handlägger ett i 52 § 1 mom. 4 punkten avsett ärende som gäller fastställelse av vägenheter, kan nämnden efter att ha erhållit väglagets eller, om grundande av väglag samtidigt begärts, sökandenas förbindelse att betala kostnaderna, inhämta ett sådant utlåtande som avses i 1 mom.

109 §

— — — — —
Lantmäteriverket meddelar vid behov närmare anvisningar om förfarandet vid vägförrättningar och vägnämndens förrättningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

För avförande av vägrätter ur fastighetsregistret skall kommunerna inom fem år från denna lags ikraftträdande fatta i 3 § 2 mom. avsedda beslut för de gators vidkommande, om vilka beslut om upphörande av enskild väg inte har fattats i samband med att gatornas ibruktagande godkändes och tillställa fas-

tighetsregisterföraren besluten för behövliga anteckningar i fastighetsregistret. I annat fall skall kommunen anhängiggöra en vägförrättning enligt 38 c §.

Om rätten till en väg har erhållits före denna lags ikraftträdande, tillämpas på ersättande av anläggningskostnaderna för en väg som avses i 24 § de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Denna lag skall tillämpas även på de frågor som skall avgöras vid vägförrättningar och vägnämndens förrättningar som inletts före denna lags ikraftträdande, men som tas upp till behandling efter att denna lag trätt i kraft.

Helsingfors den 15 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 1080

L a g

om ändring av lagen om allmänna vägar

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs i lagen den 21
maj 1954 om allmänna vägar (243/1954) 11
kap., sådant det lyder i lag 382/1982.

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 15 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 1081

Republikens presidents förordning**om ikraftträdande av överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Ryska Federationens regering om delbetalning av de fordringar som Republiken Finland har hos det forna Sovjetunionen**

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I englighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikeshandelsministern, föreskrivs:

1 §

Den i Helsingfors den 28 november 2000 mellan Republiken Finlands regering och Ryska Federationens regering ingångna överenskommelsen om delbetalning av de fordringar som Republiken Finland har hos det forna Sovjetunionen, vilken republikens president godkänt den 1 december 2000 och beträffande vilken noterna om dess godkännande utväxlats den 7 december 2000, träder

för Finlands del internationellt i kraft den 20 december 2000 såsom därom överenskomits.

2 §

Bestämmelserna i överenskommelsen är i kraft som förordning.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 20 december 2000.

Helsingfors den 15 december 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikeshandelsminister *Kimmo Sasi*

Nr 1082

Statsrådets förordning**om ändring av 7 § förordningen om behörighetsvillkoren för yrkesutbildad personal inom socialvården**

Given i Helsingfors den 14 december 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *fogas* till 7 § förordningen den 21 augusti 1992 om behörighetsvillkoren för yrkesutbildad personal inom socialvården (804/1992) ett nytt 2 mom. som följer:

7 §

på tjänsteinnehavare som avses i 10 § 2 mom. socialvårdslagen (710/1982).

Den rätt att avvika från behörighetsvillkoren för yrkesutbildad personal inom socialvården vilken avses i 1 mom. tillämpas inte

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 14 december 2000

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Konsultativ tjänsteman Riitta-Maija Jouttimäki